

ע: בא לו כהן גדול פרק שביעי יומא

עין משפט  
נר מצוה

א | מ"י פ"י תה"ל תמידין  
ה"ל א וס"א תה"ל עבודת  
יחז"ל ה"ל א :

## דביע חנאל

[illegible]

תום' ישנים

[illegible]

דבנמ מ'כ'א ל' ופ' העול  
ש'ע'ר הע'ס'ה נ'ח'ן ע'ם ת'מ'ר  
פ'ר העול וס'ע'ה כ'ס'ים ופ'  
ה'פ'ק'יד'ם ד'מ'ר'ס' נ'ח'ן ט'  
ה'ע'ל'ה ח'ל'ת ע'ם פ'ר הע'ל'ה  
מ'פ'ר'ט' יו'ר מ'ן ה'כ'ס'ה ופ'  
ט'ל'ה א'ס'פ'א ד'מ'ר'ד ע'ל כ'ן  
נ'ח'ן נ'מ' ה'יו נ'ס ה'ס ע'ם ת'  
ע'ל ע'ל כ'ן ה'ע'ר'ים א'ל  
ה'ע'ר'ים ופ'ר'ט' נ'מ' ה'ס  
ה'י'ט ופ'ק'יד' א' ת'ר'ד ע'ל ש'  
ס'פ'י ח'ל' ו'ל' ה'ס ופ'ק'יד' ופ'

**ואחר** כך שיער הנעשה בחיני ואח"כ אילו ואיך העם ואח"כ אמריו האמת. פש"י כולו נטבילת שלישית ולא הורא ילי דהיי דאמרין לעיל דמתני' לאו מתקנתא מ"מ לאו משנשתא היא והא קרא לא מתקנתא לעי' ששין הסדר מפורש בה ולפרש"י ברייתא לא קרא לא מתקנתא דנבשתא

ואח"כ [א] שעיר הנעשה  
עוים אחד חטאת כ  
ואח"כ אילו ואיל העני  
ואח"כ תמיד של בין  
דרכי אליעזר עבד  
דתורת כהנים והדר  
ורבי עקיבא בדקתני  
הבקר אשר לעולת  
עם תמיד של שחר  
האי מלכד חטאת הדר  
הוא מיבעי ליה <sup>א</sup> <sup>ב</sup>  
מכפר רבי יהודה אומ  
תמיד של שחר ושעיר  
הערכים רבי אליעזר  
ששה קרבין עם תמיד  
תמיד של בין הערכים  
תרי קראי כתיבי כת  
וכתיבי <sup>א</sup> ויצא ועשה  
מנייהו הכא ומנייהו  
ר' יהודה סבר עבד  
הבקר והדר עבד עבו  
חליש בהן גדול ור' <sup>א</sup>  
כיון דאתחיל עבד ש  
עבודת היום זרין הוא  
איל הוא כמאן בר' רת  
האמור כאן הוא האמ  
אלעזר בר' שמעון או  
האמור כאן ואחד ה  
מאי טעמא דרבי דכ  
בר' שמעון <sup>א</sup> מאי אח  
נפקא ליה ממכר <sup>א</sup> <sup>ב</sup>  
שמעון חד בחובה וחד  
דין ורגליו: ת"ר <sup>א</sup> <sup>ב</sup> <sup>ג</sup>  
למה הוא בא להוציא

למיתאשביה כיון דליתו אלא גמר קרבן ולא עבודה דמעבדי כפרה  
דליתיהו ענמן שלא הוקטרו אימורין שער ודברי רבי אליעזר דמתני'  
יש לפרש דלא פליג אחנא דבי שמואל וה"ק ואלא וישא אילו ואלו  
השם וה"ה אימורי חטאת אלא דשייריהו מטעמא דפרשיות ואלו  
קמתי' ו' כשם תמזיני ושירי פר העולה ושעיר הנעשה בחזק  
דבי אליעזר למימר אתה מקדים אותם לכל היותר שאתה יכול ואני  
לנכסוף בפרשת פינחס ואם כן היה פר העולה ושעיר הנעשה בחזק  
דלברי עקיבא כיהו בבקר ולברי יהודה אליבא דרבי עקיבא אחד בבקר  
ואחד ב"ש שעיר הנעשה בחזק ואחר כח אילו ואילו ה"ק. ואף ש  
בסמוך יליאח ראשונה ומשמע דמדי ביצאה לראשונה  
דלברי קאמר מכל מה שכתב בפרשת אחרי מות לא היה דבר קודם  
עבדי' דברכתם והדר עבד ששה דחושש הפקידים. ואם  
סולן בבקר מדמדיס מלמד ואי משום דלכתיב לבסוף  
אילו היי מקריבו בבקר ולי אמרין שחוקי דמו והקטורו בעי  
לומר דקרא דמלמד דמגרין מיניה להקריב המוספין בבקר עיי'  
עצדין ומשום דלכתיב מוספין לבסוף יש להניח קלת מן המוספין  
אחד סמי: דבב"ר ע"א מיהת דא איי הוא כמאן ברבי. ו  
ומשמע דמודה לתנא קמא דלברי אילו ואלו היי דלשמעט אלא  
הוא אלא דא איל דלרי אלעזר ב"ש דבריייהו דשמעט אלא

ז' ק"ה לחלשין: ירא ופשה אלו ואלו חסדו חסות, ז"ל אל פר העולה ופשה כנסם  
 על פן עבדים דלתי אלו וחסדו חסות אל קריתן בחסותן פון חסותן כנסם  
 הי געשע בחור פון אחר האלה קוממחם עס חסד על פון העבדים פון חסותן בחסות  
 דברי אלעזר בער גירא דלתי ודרי דחומת הסקורדו: ואל ראל ופשה אלו ואלו חסדו  
 וז"ל פון פר העולה ופשה כנסם חסותן ופשה ז"ל על פן חסותן בריאח חסותן  
 ופשה גרם פון העולה וז"ל דחומת דברי רי אלעזר ופשה פון חסותן חסותן  
 חסותן אלו ואלו חסדו חסות וז"ל ופשה כנסם פון עס פר העולה ופשה חסותן  
 ד על פון העבדים דחומתן ואל רי עקבה הוא דחומתן אלו עשיר הגעשע בחור לבד עס  
 גרם לומר פן עשאר חסותן עס שאל עס האלה קוממחם חסותן עס חסד על  
 פון ופשה לעשות חסותן כריח ואל דחומת עס חסותן בחור עס חסד פון העבדים  
 אל קרם אלו ואלו חסד על אל חסד ואל חסותן וז"ל ופשה עס חסד על פון העבדים פון  
 חסותן ופשה הי ופשה כנסו, ואל ופשה אל ואל חסותן רי אלעזר ופשה פון חסותן פון

א. לֵי לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוָה הַזֶּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁבוּעַ וּבְכָל חֹדֶשׁ וּבְכָל שָׁנָה וּבְכָל עֵת וּבְכָל מָקוֹם וּבְכָל אֱמָנָה וּבְכָל תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ וּבְכָל מְנוּחָה וּבְכָל מְנוּחָה וּבְכָל מְנוּחָה

ה בחיץ שנאמר ישעיר  
לכד חטאת הכפורים  
ואח"כ אימורי חטאת  
הערכים מאי טעמא  
ידכתיב עבד ברישא  
ביד רחוש הפקודים  
טעמא מלבד עולת  
תחמוד אלמא מוספין  
ביד להו ורבי אליעזר  
פירוש מאי עבד ליה  
ל מה שזה מכפר זה  
משמו אחד קרב עם  
ה עם תמיד של בין  
שמעון אומר משמו  
של שחר ואחד עם  
מאי טעמיהו דרבנן  
מלבד עולת הבקר  
עולתו הלכך עבד  
כבא במאי קא מיפלג  
כדכתיב מלבד עולת  
ת היום דילמא חולשא  
לעזר בר' שמעון סבר  
זה דילמא פשע דלגבי  
יכולי עלמא מיהת חד  
אמר איל אחד  
בחומוש הפקודים ר'  
שני אילים הן אחד  
מור בחומוש הפקודים  
עבד אחד ורבי אלעזר  
מיוחד שבקדרו ורבי  
דין ורבי אלעזר ברבי  
בגדאה צריכי: קידש  
ואהרן אל אהל מועד  
את חקף ואת המחטה  
שכל

האמור כאן. בתורת כהן  
דעת נוטה לומר נדבה מ  
דעת נוטה לומר חובה תה  
לומר משום דרבי עקיבא  
מאחר אותם כל מה שאני י  
מביני לבסוף וינחא ליה למינ  
וששה עם חמדי של בין העו  
גב דרמבי וילא וישא ה  
דלו והכא קאמר דשערי  
אליו ואלו העם ביניא ראש  
מאחר אמאי תפסוק בכדי  
ד צעין שקריס מהן בעו  
ואם כן נמא דפר העלו  
ד טעם הוא הלך כל כ  
להקריב בערב וכיון דמשי  
על גב דרבי אצלור  
אלא חזי איל ים לומר דוד  
חזי דרבי עובדיא מאחר אל

דברי עקיבא דהו דקאז אטעלעו אפס  
אזא אמר דמחגי' נמי טעל כרע  
לכא וקאסד עור דיי ורעלי ואלא  
העס עס חלני יום דהכלל אלט עס  
אלט ואלט אלט יאמורר טעאל אלט  
אלט ואלט אלט יאמורר טעאל אלט  
מוספי יום אלט הולאט קא ומוחא  
וואלט ואלט העס יא וקס גדול אמר  
חלני יום סי' אלט ואלט עס  
דברי אליעזר דכרסויש' לעיל ח'ר' .  
חלני יום משעס עהיה עס חסוק  
אלט מורק הפעס עהיה עס ח'ר' .

ואח"כ אימורי חטאת. כל אלו בטבילה  
ל בין הערבים. בטבילה חמישית ולא  
תה דפשיטא לן דבתר אילו ואיל העם  
הפרשה נאמרה על הקדר וכו': עבד  
כדכתיב. תורת כהנים כתיבא

צירשא הלךך זאלן וואלן העס ווארמירן  
 טענהס נאך ענדערס הייס וואסער האלט  
 כף וואסערס וואסער כף מוספין וואסער  
 זאל בין הערציש דאמירן נאכפון  
 נאכוםס פאקדורס: **האי מלכד טענהס**  
**פאקדורס**. דאסמעט דאסער האלצן  
 קודם זאלן וואלן העס מאי ענדן צייט  
 נאכום מלכד עולת האקן לאל זייט  
 היפאקורס מאכט ווארגלס לאל זייט  
 דאמירן אסידראל למענדד הוי דאסער  
 נאכום צירשא אלס האל דאכט צייט  
 פאקדורס גופים מאי ענדן צייט:  
**מה שזו מה מכפר וכו'.** דאסערמירן  
 דאסער דאסערמירן (דף ב.) דאסערמירן  
 הוי ועל שיש צה ידיעה נאכפון וואלן  
 צה ידיעה נאכמירן שער הנאכום  
 נאכפון מכפס נאכמירן (א) ושער טענהס  
 אסידראל מלכד טענהס פאקדורס  
 מה שזו מה מכפר וזה מכפר מה פאקדורס  
 זאלן מכפר אלס על דאסער שיש צו  
 ידיעה דאסערמירן האס (א) חלצן  
 זאלן מכפר וכו': **מאמור**. של ר'  
 עקיבא: **אסידראל**. מן שבעה נאכום:

**עצור חד.** כדכתיב מלמד עולת  
הבקר למחוק מוקדת המוספין לעולת  
החמיר: וסדר **עצור** עבודה היום.  
לוי אחרת לה המוספין יקריב עם  
חמיר של שחר דילמא חליש ולא  
מני למעבד עבודה היום והוא  
עיקר הכפרה: **דילמא** עט. ולא  
עצור להו אחר עבודה היום ולמאי  
דחייש דילמא חליש ליכא למיחש  
לגבי עבודה היום וריז הוא ומחליף

הכנסת קדים ואמר לקיים לו וזו חסד  
המחזק ומתדבק המקראות: **דבלי**  
**עלמא מיהא**. בין לר' אליעזר בין  
לר' עקיבא חד איל הוא דלעיוור  
דכולו אמרי איל העס הוא אחי  
באיל המחזק בחמשה הפקודים כולל:  
ס ואיל אחד לעולה: **ולירכי**. שם  
מחזק כדי שמהא מקובלת בדון יוש  
מנוחת כדי שיא' די חובתא יפה:

וְלִדְרִיבִין עִם תְּמִיד שֶׁל שָׁחַר אֲחֵי  
וּמִמֶּלֶךְ יִדְעָה דְהֵיִינוּ טַעְמָא דְכַתְּבִי  
כְּבָשִׁים מִשּׁוּם דְּלִית בְּהוּ פְּלוּגָתָא טַוּבָא  
יֵיס וְלִר' אֲלֵגוֹר בְּר רַבִּי שְׁמַעוֹן אִיפְכָּא:  
עוֹלָתוֹ וְאֵת עוֹלַת הָעֶם וְדִיקִינָא מִיָּה  
הַנְּעִשָׂה בְּחוּץ עֵבֶד בְּרִישָׁא וְיֵשׁ לִזְמַר  
וְהַשְׁעִיר הַנְּעִשָׂה בְּחוּץ לֹא כַּחֲבִי הָעֶם:

מקמתן צבקר ומקמתן בערב יקרב  
והא פר העולה נמי כמיז לבסוף  
יהא צבקר והכנסים בולן בערב ויש  
ה שטול לעשות צבקר מן המוספין  
מן מן הכנסים לערב למר ששה ולמר  
יש שמעון נמי אירי צברייתא דלעיל  
יש מודה לתנא קמא דלרי עקיבא לא  
צבא דפשיה שני אלים :ל

[illegible]

מסורת השי"ס

א) וְשִׁנּוּת בְּהַלְכָּהּ (ב) לְעִיל  
ג) א) לְעִיל לְהַלְכָּהּ (מְגִילָה  
כח.) ד) וְלִ"ל נִדְרִיסָה  
ה) לְעִיל לְהַלְכָּהּ (א) קְרִיבִין עִם  
תַּחֲדַי שֶׁל בֵּין הָעֲרֻבִים  
וּמִתְנִי דְקָמֵי הֵו קְרִיבִין  
עִם תַּחֲדַי שֶׁל בֵּין הָעֲרֻבִים  
ה"פ עִם מ' דְּנִטְוִילָה  
שְׁלִישִׁית הֵו וְהֵו קְרִיבִין עִם  
מ' כְּלָלִי דְש"א.

תורה אור השלם

1. שְׁעֵיר עִזִּים אָחִיךָ  
חֲסִידָתְךָ וְלִבְּךָ חֲסִידָתָהּ  
הַכֹּהֲנִים וְעַל הַחֲמִיד  
וּנְחִילָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם:  
בְּמִדְבַר טָהוֹ יֵא  
2. מִזְבֵּחַ עֹלָה הַבֶּקֶר  
אֲשֶׁר לַעֲלֹת הַחֲמִיד  
תִּעֲשֶׂה אֶת אֵלָיו:  
בְּמִדְבַר כֶּח  
3. וְרָחַץ אֶת שְׂרָוֵי בִמֶּס  
בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ וְלִבְשָׁה אֶת  
עֲרֹמָתָהּ וְרָחַץ וְעִשָּׂה אֶת  
לְבוּשָׁהּ וְאֶת אֵלָּה וְעַתָּה  
וּבִשְׂרָף בְּעֹדוֹ וּבְעֹדוֹ הָיִתָּה:  
וְיָרִיד טוֹ דָּה  
4. וְכֹא אֲרִיץ אֶל אֵלָה  
מִיָּדָה וּפֶשֶׁת אֶל בְּגֵדִי  
הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לִבְשָׁה כְּבֹא  
אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנָּחִיתִים:  
וְיָרִיד טוֹ דָּה

## הגהות הב"ח

(ב) ישיי ד"ה על מה טי  
מכפר שנאמר שעיר עזים  
אחד תטיל מלכד תטיל  
הכפורים:

## הנהות הגר"א

[א] גמ' ואח"כ חיל' וחיל' העם וזממורי חטאת ואח"כ שפיר הועשה כחן שגאמר שפיר עזים אחד חטאת מלכד חטאת הכפורים ואח"כ תמיד כו' כל"ל;

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ישנים (המשד)

[illegible]